

दातारश्चापि वित्तानां संग्रामेष्वनिवर्त्तिनः ।
तेषां कश्चरितं शक्तस्त्वनुयातुं महात्मनां ॥ ९ ॥
किन्तु तेन कृतं कर्म धर्म्यमाहवनादिभिः ।
तदहं कर्तुमिच्छामि तच्च नास्ति करोमि किं ॥ १० ॥
धर्मतः पाल्यते पृथ्वी को गुणोऽच महीपतेः ।
असम्यक्पालनात् पापी नरेन्द्रो नरकं व्रजेत् ॥ ११ ॥
सति वित्ते महायज्ञाः कर्त्तव्या एव भूयता ।
दातव्यश्चाथ किञ्चित् सीदतामीश्वरो गतिः ॥ १२ ॥
आभिजात्यं तथा लज्जा कोपश्चारिजनाश्रयः ।
कारयन्ति स्वधर्माश्च संग्रामादपलायनं ॥ १३ ॥
एतत्सर्वं यथा सम्यक्पूर्वैः पुरुषैः कृतं ।
पिञ्चा च मे मरुत्तेन तथा तत्त्वेन शक्यते ॥ १४ ॥
तदहं किं करिष्यामि यन्न तैः पूर्वजैः कृतं ।
ये यन्विनो वरा दान्ताः संग्रामाश्चानिवर्त्तिनः ॥ १५ ॥
महत्संग्रामसंसर्गा विसंवादितपौरुषाः ।
कर्मणाहं यतिष्यामि कस्यैत्यानभिशङ्कितं ॥ १६ ॥
अथवा तैः स्वयं यज्ञाः कृताः पूर्वजनेश्वरैः ।
अविश्रमद्भिर्नान्यैस्तु कारितास्तत्करोम्यहं ॥ १७ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

इति सञ्चिन्त्य यज्ञं स चकारैकं नरेश्वरः ।
यादृशं न चकारान्यो वित्तोत्सर्गोपशोभितं ॥ १८ ॥
द्विजानां जीवनायासं दृष्ट्वा तु समहाधनं ।